

PROP DE VOSALTRES

La caritat dels catòlics

Benvolguts diocesans:

El títol d'aquest comentari pot semblar una obvietat. Cap catòlic no pot viure sense caritat, que és l'amor decidit al seu proïsme com a concreció de la seva fe en Jesucrist i l'aplicació de l'esperança. Ja sant Pau ho expressava amb molta força en la seva carta als Corintis combinant les tres virtuts teològals —fe, esperança i caritat— i definint perfectament la tercera, l'amor: «és pacient, és bondadós, no té enveja, no es vanagloria, no s'enorgulleix, no és insolent, no busca el propi interès, no s'irrita, no té en compte el mal, no s'alegra de la injustícia» (13,4-6). Un es queda molt pensatiu davant la claredat de la teoria i les dificultats de la seva aplicació. Tant de bo poguéssim acceptar amb normalitat l'última frase de l'Apòstol: «...de les tres... la més gran és l'amor».

Quan participo en alguna reunió de grups parroquials o diocesans sempre escolto de part d'algun membre l'exigència de «fer» alguna cosa pels altres a conseqüència de la seva pròpia fe. Sempre hi ha algú que ens esperona el cor cap a una dedicació concreta al servei de la societat i, si no es compleix, ens queda un mal gust de boca. O encara més profundament, se'ns cita la vida i els exemples de Jesús, des del bon samarità fins al del seu amor total des de la creu en favor de la humanitat; des de les benaurances fins al discurs de comiat. Sempre hi ha algú que ens recorda la coherència entre la fe i la caritat.

A més d'escoltar les anteriors incitacions, que en alguns casos es converteixen en recrimina-

Xarxa Socio Caritativa de la Diòcesi de Lleida

cions, veig l'actuació de moltes comunitats: grups parroquials de Càritas que cada setmana s'organitzen per prestar un servei d'aliments i de roba; grups persistents que dediquen part del seu temps al reforç escolar de nens i adolescents; grups que s'esforcen col·laborant en les activitats de temps lliure amb moltes hores de disponibilitat i dedicació; grups que atenen la solitud de malalts i gent gran en els seus domicilis portant la comunió i la companyia...; i així fins a l'infinit. I pràcticament tots amb la fe de Jesús en la ment i en el cor. Me n'alegro de la seva tasca i, sense fer-ne ostentació, ens n'alegrem tots.

Des de fa uns anys que hi ha en la nostra diòcesi un intent d'ajuda i coordinació de moltes or-

ganitzacions dedicades a la caritat. A més dels nombrosos grups parroquials, que són part essencial de Càritas Diocesana, funciona una XARXA D'ENTITATS CRISTIANES D'ACCIÓ SOCIAL I CARITATIVA que atén nombroses persones en situació d'especial dificultat. Recordeu que el bisbat va crear un Fons Solidari Covid-19 de 20.000 euros, al qual es van afegir molts sacerdots i laics, i va aconseguir recollir gairebé 87.000 euros que es van distribuir entre aquelles entitats que per la pandèmia van multiplicar la seva atenció i necessitaven més recursos. Les entitats beneficiades van presentar unes memòries de l'activitat duta a terme gràcies a l'esmentat fons, que estem donant a conèixer i que hem decidit mantenir-lo a causa de les dramàtiques conseqüències que encara vivim. Agraïm de nou, com ja vam fer l'any passat, la col·laboració de tantes persones atentes a les necessitats dels seus germans.

Com podeu imaginar em sento joiós dels molts brots de caritat que apareixen entre persones i grups catòlics. Segurament no es fa res d'extraordinari i només s'intenta viure amb coherència el mandat del Senyor. Però quan l'Església rep tantes crítiques per altres qüestions que ara no venen al cas i de les quals demanem perdó, és un goig que puguem comunicar aquesta mena d'iniciatives que retornen la credibilitat a la comunitat catòlica.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Catalonia Sacra presenta l'agenda de l'any

Una quarantena de visites, conferències i tallers conformen l'agenda d'activitats de 2021 de Catalonia Sacra. Entre març i novembre, 19 comarques del Principat i una del País Valencià acolliran una nova edició d'aquesta programació d'activitats única, que vol donar a conèixer el patrimoni cultural de l'Església i que és fruit del treball en xarxa dels bisbats amb seu a Catalunya. La programació manté, tot i el context de pandèmia, el nombre d'activitats programades en anys anteriors i recupera algunes de les que es van haver de suspendre l'any passat a causa de la Covid-19. Les activitats proposades es fixen tant en

les grans catedrals com en les petites esglésies, en conjunts arquitectònics o en petites obres mestres. Una d'aquestes activitats s'han programat a Lleida ciutat. En concret, un itinerari guiat per les pintures contemporànies el dia 8 d'octubre a la parròquia de la Mare de Déu del Carme. La programació completa i les inscripcions es poden fer a www.cataloniasacra.cat/agenda. Totes les activitats es faran seguint el protocol d'higiene i seguretat contra la Covid-19 i tindran aforament reduït. La celebració de les activitats queda supeditada a les restriccions que puguin decretar les autoritats per frenar la pandèmia.

CERCA DE VOSOTROS

La caridad de los católicos

Queridos diocesanos:

El título de este comentario puede parecer una obviedad. Ningún católico puede vivir sin caridad que es el amor decidido a sus semejantes como una conclusión concreta de su fe en Jesucristo y la aplicación de la esperanza. Ya san Pablo lo expresaba con mucha fuerza en su carta a los Corintios combinando las tres virtudes teologales y definiendo perfectamente el amor, es paciente, es benigno, no se enorgullece, no tiene envidia, no es indecoroso ni egoísta, no se irrita, no lleva cuentas del mal, no se alegra de la injusticia (13,4-6). Uno se queda muy pensativo ante la claridad de la teoría y las dificultades de su aplicación. Ojalá pudiéramos aceptar con normalidad la última frase del Apóstol: «...de las tres... la más grande es el amor».

Cuando participo en alguna reunión de grupos parroquiales o diocesanos siempre oigo de parte de algún miembro la exigencia de «hacer» algo por los demás como consecuencia de su propia fe. Siempre hay alguien que espolea el corazón de todos para una dedicación concreta al servicio de la sociedad. Y si no se cumple, se nos queda un mal sabor de boca. O, más profundamente, se nos cita la vida y los ejemplos de Jesús, desde el buen samaritano hasta su amor total desde la cruz en favor de la humanidad; desde las bienaventuranzas hasta el discurso de despedida. Siempre hay alguien para recordar la coherencia entre la fe y la caridad.

Además de oír las anteriores apreciaciones que, en algunos casos se convierten en recriminaciones, compruebo la actuación de muchas comunidades. Grupos parroquiales de Cáritas que se organizan para prestar un servicio de alimentos o de ropa todas las semanas; otros grupos empeñados en dedicar parte de su tiempo al refuerzo escolar de niños y adolescentes; otros grupos que se esfuerzan con las actividades de tiempo libre con muchas horas de disponibilidad y dedicación; otros grupos que atienden la soledad de enfermos y gente mayor en sus domicilios llevando la comunión y su compañía. Y así hasta el infinito. Y prácticamente todos con la fe de Jesús en la mente y en el corazón. Y de ello me alegro y, sin alardes, nos alegramos todos.

Desde hace unos años aparece en nuestra diócesis un intento de ayuda y coordinación de muchas organizaciones dedicadas a la caridad. Además de los numerosos grupos parroquiales, que son parte esencial de la Cáritas Diocesana, existe una XARXA D'ENTITATS CRISTIANES D'ACCIÓ SOCIAL I CARITATIVA de nuestro obispado, que atiende a numerosas personas en situación de especial dificultad. Recordáis que el obispado creó un Fondo Solidario Covid-19, con 20.000 euros, al que se sumaron muchos sacerdotes y laicos llegando a recoger casi 87.000 euros que se distribuyeron entre aquellas entidades que por la pandemia multiplicaron su atención y necesitaban más recursos. Presentaron unas memorias de su actividad concreta gracias al referido fondo que estamos dando a conocer y hemos decidido mantenerlo debido a las dramáticas consecuencias que todavía vivimos. Agradecemos de nuevo, como ya hicimos el año pasado, la colaboración de tantas personas atentas a las necesidades de sus hermanos.

Como podéis imaginar uno se alegra de los muchos brotes de caridad que aparecen entre personas y grupos católicos. Seguramente no se hace nada extraordinario, se intenta vivir con coherencia el mandato del Señor. Pero cuando la Iglesia recibe tantas críticas por otras cuestiones que ahora no vienen al caso y por las que pedimos perdón, no está mal que podamos comunicar este tipo de iniciativas que devuelven la credibilidad a la comunidad católica.

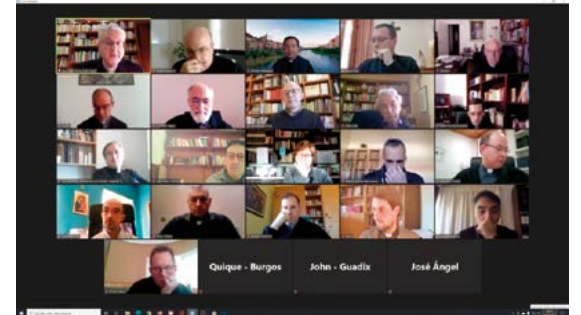
Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Trobada de Pastoral Vocacional sobre escoltar la crida de Déu

La XLII Trobada nacional de delegats de Pastoral Vocacional organitzada per la Comissió episcopal per al Clergat i els Seminaris es va portar a terme el passat 24 de març amb el lema «Per a què i per a qui: escoltar la crida de Déu». La reunió, a causa de les restriccions imposades per la situació sanitària, es va desenvolupar per mitjans telemàtics i va comptar amb la participació de 31 delegats de Pastoral Vocacional de diferents diòcesis. La trobada es va dividir en dues sessions. Al matí, el cardenal Cristóbal López, SDB, arquebisbe de Rabat, va parlar sobre l'acompanyament en el discerniment dels joves actuals. El cardenal va desplegar 10 conviccions sobre la pastoral vocacional. En elles va destacar la importància de posar la persona en el centre del discerniment vocacional. A la segona part de la seva ponència es va centrar en l'acompanyament pastoral des de la seva gran experiència de salesià com a educador de la joventut i ho va fer a través del recorregut dels deixebles d'Emmaús.

A la sessió de la tarda, el P. Luis María García Domínguez, SJ, va parlar dels passos o etapes per al discerniment vocacional. Va assenyalar que cal dis-

tingir les motivacions per iniciar el camí de les que després portaran a perseverar en el camí iniciat. Posteriorment va parlar de 5 dimensions a tenir en compte des del principi del discerniment: L'entusiasme, la fe creient, la coherència de vida, la normalitat psicològica i la recta intenció. Per acabar, el P. Luis Manuel Suárez Díaz, CMF, responsable de l'Àrea de Pastoral Juvenil Vocacional de CONFER i el Rv. Enrique Ybáñez Vallejo, delegat de Pastoral Vocacional de l'Arxidiòcesi de Burgos, van compartir la seva experiència de la pastoral vocacional en aquest temps de pandèmia.

Ahora, disc que convida a la pregària

Fray Nacho és un Mercedari que fa diversos anys que va ser destinat a Lleida i que a part de desenvolupar el seu ministeri sacerdotal a la parròquia de Sant Pau i a la presó de Ponent també és cantautor. Recentment ha posat a la venda el seu últim disc *Ahora* que convida a la pregària. Aquest projecte ha pogut ser possible gràcies a l'aportació de desenes de persones que han participat en la campanya de *crowdfunding* ara fa un any. És un disc ple de col·laboracions de músics com Ixcís, Juan Susarte, José Ibáñez, Belén Navarro, Francisco Ochando i Claudine Pinheiro. Altres músics professionals com

Alejandro Ruiz, Antoni Tolmos, Kiki Troia, José Ibáñez, David Gómez o José Atero han fet arranjaments en alguns temes i han aconseguit crear un ambient oracional i, a la vegada, contemporani. Es tracta, doncs, d'un projecte d'evangelització a través de la música per acompanyar a qui ho vulgui en la seva trobada amb Déu. En total són 14 temes cantats des del cor per crear aquesta atmosfera necessària per a la

pregària. Aquest és el sisè disc de Fray Nacho que també gràcies a la música vol apropar Déu al màxim de persones possible. Per a més informació al web www.fraynacho.com.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

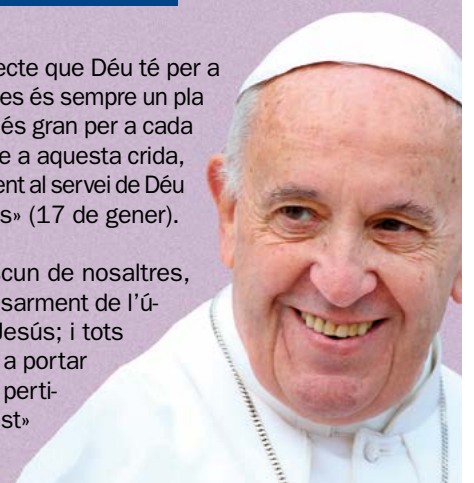

@Pontifex: «Déu venç el mal del món fent-se càrrec d'ell. Aquesta és també la manera en què nosaltres podem aixecar els altres: no jutjant, no donant ordres, sinó fent-nos pròxims, compartint, compartint l'amor de Déu» (14 de gener).

@Pontifex: «En la vida estem sempre en camí. Triem el camí de Déu! Descobrirem que no hi ha imprevistos, no hi ha costes, no hi ha nits que no puguem afrontar amb Jesús» (16 de gener).

@Pontifex: «El projecte que Déu té per a cadascun de nosaltres és sempre un pla d'amor. I l'alegria més gran per a cada creient és respondre a aquesta crida, lliurar-se completament al servei de Déu i dels seus germans» (17 de gener).

@Pontifex: «Cadascun de nosaltres, els cristians, és un sarment de l'única vinya, que és Jesús; i tots junts estem cridats a portar els fruits d'aquesta pertinença comuna a Crist» (21 de gener).

VIDES DE SANTIS (XIII)

Mare de Déu de Montserrat

La Mare de Déu de Montserrat és coneguda popularment com la Moreneta i, a la vegada, és la patrona de Catalunya. És una de les marededéus trobades en coves o muntanyes per pastors, i que romangueren amagades per a la seva protecció dels musulmans, juntament a la de Núria, Meritxell i la de Lluc.

La podem trobar al monestir de Montserrat, que rep el nom per la forma de les seves muntanyes. Segons glossa la llegenda, la imatge de la Mare de Déu de Montserrat fou trobada per uns noiets pastors una nit de dissabte de l'any 880. Mentre tenien cura dels seus ramats, veieren una llum que sorgia del cel i s'aturà a mitja muntanya acompanyada d'una bella melodia. Una setmana més tard, hi anaren amb els pares i l'escena es repetí. Més endavant, els acompanyà el rector d'Olesa de Montserrat i succeí el mateix. En saber-ho, el bisbe també hi anà i varen trobar la Mare de Déu a l'interior d'una cova, a Collbató. El bisbe pretengué traslladar la imatge fins a Manresa. L'empresa fou irrealitzable fins i tot amb l'ajuda d'un estol d'hommes, atès que l'estàtua esdevingué cada cop més pesada. El bisbe s'ho prengué com una petició de la Mare de Déu a fi de romandre al lloc on se l'havia trobada. Així doncs, aquest ordenà la construcció de l'ermita de Santa Maria, que fou l'origen de l'actual monestir de Montserrat (971-1046). La imatge és una talla romànica del segle XII, de fusta d'àlber blanca i de faig, de 95 cm d'alçada, es venera a l'església de Montserrat.

En la seva iconografia apareix la Mare de Déu amb l'infant Jesús assegut a la seva falda, coronats. A la

mà dreta sosté una esfera que simbolitza la creació. Posa la mà a sobre de l'infant, fet que indica que és fill seu. El Nen té la mà dreta alçada signe de benedicció i a la mà esquerra suporta una esfera que s'assembla a una pinya, senyal de fecunditat i vida perenne. La imatge és tota daurada a excepció de la cara i les mans de Maria i la del petit Jesús, que són de color negre, d'aquí el seu apel·latiu. El color de la talla es deu al fum de les espelmes que al llarg dels segles li han oferit als peus en veneració.

Fou l'11 de setembre de 1881, quan el papa Lleó XIII proclamà la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya. La vigília de la festivitat se celebra una nocturna Vetlla de Santa Maria al monestir. La seva festa s'esdevé cada 27 d'abril.

Durant la Guerra del Francès, el 1808 la Moreneta abandonà el monestir perquè no fos malmesa per les tropes de Napoleó. Fou salvaguardada per la comarca. El 1811, tornà a sortir del monestir, just abans que els francesos destrossessin l'abadia. L'ermità Pau Picanyol s'encarregà d'amagar la imatge en un buit que hi havia sota una escala, i així evitar que fos destruïda en l'incendi provocat pels francesos. Més endavant, el 1835 i en temps de crema de convents, l'abat de Montserrat la lliurà a Pau Jorba, un pagès del Bruc que la protegí a casa seva durant nou anys. També hagué de resguardar-se durant la Setmana Tràgica de 1909 i la Guerra Civil espanyola.

Josep Maria Corretger Olivart

Concert per la unitat dels cristians a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir, el passat diumenge 21 de març a la tarda, el ja tradicional concert-pregària per la unitat dels cristians. El lema d'enguany van ser les paraules de santa Teresa de Jesús «Res no et torbi, res t'espanti només Déu basta». Aquesta iniciativa serveix perquè cors de diferents confessions cristianes presents a la nostra diòcesi comparteixin una tarda i cantin junts. Van participar en aquest acte: la comunitat romanica ortodoxa Naixement de Sant Joan Bap-

tista de Lleida, la comunitat romanica catòlica Miorita de Lleida, la comunitat ucraïnesa greco-catòlica de Lleida i de Guissona, el grup Hakuna de la parròquia de la Mercè de Lleida, el cor parroquial de Guissona i el Petit Cor de la Catedral de Lleida.

Aquest concert ja fa anys que es porta a terme i cada any una de les confessions cristianes l'acull en el seu centre de culte. En altres anys s'ha portat a terme a la parròquia de Sant Joan, a l'església de la Sang,

on fan les celebracions eucarístiques la comunitat ucraïnesa greco-catòlica i a l'església dels ortodoxos romanicos.

Enric Puig Jofra, SJ

REFLEXIONS

Practicar l'hospitalitat

Foren rescatats quan la patrullera s'acostà a la pastera. Molts dels ocupants es llençaren a l'aigua per accelerar el rescat. Els adults foren retornats al país d'origen; els menors, internats en centres especials. Ell tenia setze anys, segons li havien dit, i fugia de la misèria. Del tot analfabet, no sabia escriure ni el seu nom. Des dels dotze anys es dedicava a recollir fruita. Arribà a Europa cercant una vida millor. El van portar a una gran ciutat, l'encomanaren a una fundació dedicada a aquest servei que li oferí allotjament en un pis compartit, acompanyament i seguiment en el seu procés d'integració i li aconseguí un contracte laboral. L'acompanyament i la promoció cultural la trobà en una altra fundació cristiana, on l'ajudaren a conèixer l'idioma. Un dels professors, un advocat jubilat que col·labora com a voluntari, veient el seu escàs nivell formatiu i el seu interès per aprendre, començà a fer-li classes particulars fora d'horari. Va aprendre les quatre regles, a resoldre problemes i a llegir. Mostrà un gran interès per temes de cultura general: geografia, història, astronomia... Seguiu aquestes classes un matí sencer cada setmana, el de dissabte o el de diumenge. El noi havia estat iniciat en la fe dels seus pares, segueix fidel a les pregàries rituals de cada dia i al res setmanal a la mesquita. També quan l'hora de pregar coincideix amb les hores de classe del dissabte. «Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat» (Rm 12,13).

Aquest és un dels molts exemples que ens mostren una realitat que no podem defugir i que ens conviden a implicar-nos, segons les nostres possibilitats, a donar resposta a unes situacions personals reals i properes, aportant els nostres coneixements, donatius, acolliment familiar, acció de voluntariat... Aquestes persones venen a nosaltres fugint de la misèria i la inseguretat, cercant una vida digna. Els joves, especialment, necessiten cobrir les seves necessitats bàsiques i també un itinerari formatiu i un acompanyament personal que afavoreixin la integració social i laboral. I persones com l'advocat jubilat que ofereix el seu temps, el desig de servir i la capacitat d'estimar el proïsme. «No us oblideu de practicar l'hospitalitat; gràcies a ella, alguns, sense saber-ho, van acollir àngels» (He 13,2).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / Sl 118 / Jo 6,22-29]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054), sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ **Dimarts** [Fets 7,51-8,1a / Sl 30 / Jo 6,30-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ **Dimecres** [Fets 8,1b-8 / Sl 65 / Jo 6,35-40]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de

l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ **Dijous** [Fets 8,26-40 / Sl 65 / Jo 6,44-51]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ **Divendres** [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lleida i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adal-

bert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ **Dissabte** [Fets 9,31-42 / Sl 115 / Jo 6,60-69]. Sant Fidel de Simaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe; Conversió de sant Agustí; santa

Maria Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Meni, prev. fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. □ **Diumenge vinent**, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 4,8-12 / Sl 117 / 1Jo 3,1-2 / Jo 10,11-18]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

Diumenge III de Pasqua (B)

COMENTARI

«Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts»

Durant tot el temps de Pasqua, els diferents textos ens ajudaran a entendre una mica més la resurrecció de Crist. No és fàcil comprendre-la en el seu sentit correcte. Podríem pensar que es tracta només del mateix cos que tenia Jesús però una mica més gloriós. Però no és així. El cos del Crist ressuscitat és totalment diferent, totalment transformat, molt diferent del que tenia aquí a la terra. És el mateix Crist que predicava per Palestina però el seu cos no està sotmès a tots els condicionants d'aquí del nostre món. En aquest sentit no copsem res de la resurrecció si pensem que el que diu l'evangeli *ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells* ho hem d'entendre tal com sona. El seu cos no té cap necessitat material. Aquestes paraules responen al que ha dit abans: *Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: La pau sigui amb vosaltres. Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: ¿Per què us alarmeu? ¿Per què us venen al cor aquests dubtes?* Amb el fet de menjar se'ns diu que el Jesús ressuscitat és autèntic, és real, no és un fantasma, no és un somni, una quimera. Pere a la primera lectura ho afirma clarament: *Vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts.* Tan real com eren Pilat i els que van demanar la mort de Jesús ho és el Crist ressuscitat però amb una realitat absolutament nova. I aquest Crist demana un canvi de vida: *Penediu-vos i convertiu-vos.* El mateix diu l'evangeli: *Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts i calia predicar la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.* Aquesta és la seva (i la nostra) missió. També Joan parla de *complir els manaments.* El Crist real, ressuscitat, ens demana un canvi de vida. Amb la vida nova, amb la vida de ressuscitats, vencem també la vida vella, la vida del pecat, vencem la mateixa mort.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. O bé: Al·leluia.*

Responeu-me quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro. O bien: Aleluya.*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: el Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?». R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros». Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisés y el los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»